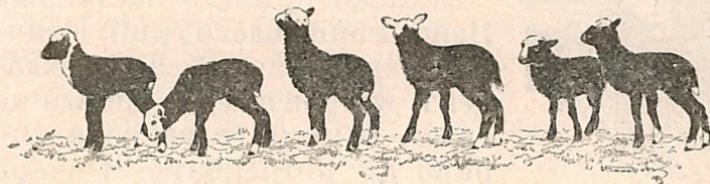

— Не се е случвало, — спокойно и просто отговори Минка.

Отъ това врѣме Минка стана радостна гостенка въ тая кѫща. Дѣцата откриха, че Минка владѣе такова богатство, каквото тѣ нѣмашъ и никога не биха имали. Тѣ почнаха да я зачитатъ и уважаватъ, да я хвалятъ прѣдъ другитѣ си гости... А и тя почна по дружелюбно да разговаря съ тѣхъ...

Г. Пѣйчевски.

Овчарче.

Овчарче азъ ще стана,
Овцетѣ ще паса
И с' свирка най-отбрана
Пѣснитѣ ще глася.

Ще свиря чудни пѣсни:
Горитѣ да ечатъ,
Ще кѫсамъ китки прѣсни,
Въ полето що цѣвятъ.

Прѣдъ изгрѣвъ слѣнце — ето
За паша стадо блѣй,
Изкарвамъ го въ полето,
А слѣнце вече грѣй.

На пладнѣ стадо лѣга,
Лѣкъ азъ съ книжка тамъ
Стоя, а то не бѣга
И азъ чета си самъ.

Б. Нашевъ.